

πατήρ πατρίδος, ἀνθρώπου· καὶ αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Οὐαλέριος Δικιννιανὸς (ins. Δικίνιος) εὐσεβῆς ἐντληγῆς ἀνίκητος Σεβαστὸς ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημοκριτικῆς ἔξουσίας τὸ τέταρτον, αὐτοκράτωρ τὸ τρίτον, ὕπατος, πατήρ πατρίδος, ἀνθρώπου, ἐπαρχιώταις ἰδίους χαλεπὴν. Hic quoque unius Galerii plene recensentur cognomina bellica; deinde tam in lapide Sinopensi quam apud Eusebium Maximinus Daza abest, qui debuit recenseri ante Constantinum et Licinium, quippe qui ante illos, a. 303, purpura vestitus esset, in lapide rasura (eradi potuit in his partibus Licinio subditis nomen Maximini post bellum extremum quod gessit contra Licinium quoque perit Tarsi a. 315), apud Eusebium nescio qua de causa. Apud Eusebium si recte se habet Περωσῶν μέγιστος δις, lapis paullo antiquior est, sed vide ne Eusebianum quoque edictum revera habuerit Περωσῶν μέγιστος τρίς, Βρετανικὸς μέγιστος δις; certe excidit apud Eusebium non solum Britannici, sed etiam numerus post Germanici vocabulum. — Ipsum edictum quo pertinuerit, plane incertum.

661 divo | Iovio | Maximiano | ordo Sol.

In castro Seckau prope Leibnitz Stiriae, ubi fuit municipium Solva (III 5325 vidit Mommsen).

662 divo | Galerio | Maximiano¹ | colon. Iul. | Au[g. Sald.] | VII immunis.²

Saldis (hodie Bougie) in ora Mauretaniae, rep. a. 1856, bis vel ter descripta (VIII 8934). — 1) Sic certe unum ex apographis (Maxim . . . iō, Maximino alia). — 2) Colonia Iulia Augusta septimanorum immunis dictae Saldae, cf. C. VIII p. 760.

663 imp. Caes. | Gal. Val. | Maximeino | p. f. inv. Aug. et | imp. Caes. Fl. Val. | Constantino p. f. inv. Aug. et imp. Caes. | Licinniano | Licin . . . .

In Asia loco dicto Elles (III S. 7474 vidit Ramsay). Titulus positus post Galerii, ante Maximini mortem (a. 311/313), sive etiam ante bellum coeptum inter Licinium et Maximinum quo hic obiit; quo tempore inter tres legitimos Augustos (nam Maxentius a nullo eorum pro legitimo habebatur), teste auctore de mort. pers. c. 44, primum locum sibi vindicabat Maximinus, neque iniuria, utpote qui primus ad Caesaris fastigium evectus esset.

664 Victoriae Augustae | [sac]rum pro salutem | [dd.] nn. Maximini et | [Con]stantini et Licini¹ | [se]mper Augg., Aur. Senecio | [v. p.] dux² templum numini | [ei]us ex voto a novo fieri iussit | per instantiam Val. Sam|barrae p. p. eqq. Dalm. Aq|uesianis comit.³, I. I. m.⁴, | ob victoria facta V k. Iulias | Andronico et Probo cos.⁵

In vico Prutting Bavariae (distr. Rosenheim), qui locus videtur fuisse provinciae Norici (III 5565 vidit Wilmanns). — 1) Titulum apparet positum esse eodem tempore quo N. 663, a. 311 vel 312. — 2) Scilicet Norici et Pannoniae superioris. — 3) Praepositus equitibus Dalmatis Aquesianis comitatensibus. Memorantur in Notitia dignitatum, inter vexillationes comitatenses, equites Tertio Dalmatae (Or. c. 6), Quinto Dalmatae (Or. c. 4), Sexto Dalmatae (Or. c. 5), Octavo Dalmatae (Occ. c. 6, 7), Nono Dalmatae (Or. c. 4), Dalmatae Passerentiaci (Occ. c. 6, 7). — 4) Laetus libens merito. — 5) Significatur dies 27 Iun. 310; eo die victoria illa reportata esse videtur, cum titulus positus sit non ante a. 311.